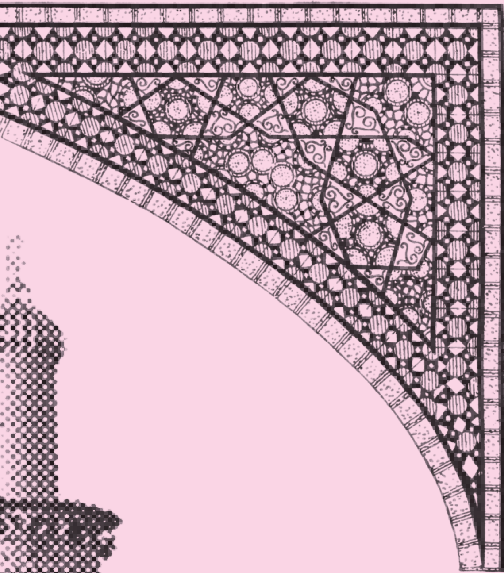

قدسیت نظام؟ به کدام دلیل؟

پرسش‌های انتقادی احمدزیدآبادی درباره «قدسیت نظام» جمهوری اسلامی ایران

سیدابراهیم رئیسی، نظام سیاسی حاکم بر ایران را «قدسی» توصیف کرده است. اگر قدسیت را امری مربوط به ماوراء و دارای حرمتی فرامینی تعریف کنیم، چند پرسش اساسی در برابر ادعای آقای رئیسی قابل طرح است:

یک: آیا جنس حکومت و سیاست اصولاً قابل ارتقا به امور ماورایی و متافیزیکی است؟

دو: به فرض ادعای امکان و وجود حکومت قدسی در عقاید پیروان برخی از ادیان، آیا در اسلام منبعی معتبر یافت می‌شود که اشاره به قدسی بودن حکومت حتی در مورد حکومت پیامبر(ص) یا علی(ع) یا سایر خلفای راشدین داشته باشد؟

سه: تاریخ نشان می‌دهد که ادعای قدسی بودن حکومت معمولاً برای جلوگیری از هرگونه انتقاد منتقدان و مخالفت مخالفان و توجیه سرکوب آن‌ها مطرح شده است. آیا

منظور آقای رئیسی نیز چیزی مشابه این است؟

چهار: آقای رئیسی و دیگر مسئولان حکومت، بارها از لزوم نقد سیاست‌های جاری سخن به میان آورده‌اند. اگر نظام حاکم به واقع ماهیت «قدسی» دارد، انتقاد از آن به چه طریقی قابل توجیه و پذیرش است؟

پنج: با این میزان از فساد و فقر و فلاکت و تبعیض و بی‌اخلاقی و بی‌عدالتی که در کشور ما جریان دارد و عموم مسئولان نیز به آن معترفند، سخن از قدسی بودن حکومت چه معنا و مفهومی دارد؟ آیا منظور، نادیده گرفتن مفاسد و انکار مصائب است؟

شش: در چنین اوضاع و احوالی، به میان کشیدن بحث «قدسیت» نظام آیا به این مفهوم در نقطه درست آن، که خارج از حوزه حکومت و سیاست و مربوط به حوزه ایمان و اخلاق و معنویت است، آسیب نمی‌زند و از آن اعتبارزدایی نمی‌کند؟^۱